

en Bemærkning om, at et Medlem af Folkens Forbund, som akcepterede denne Resolution, derfor ikke samtidig havde akcepteret den Fortolkning af Pagtens Artikel 16, der forefindes i Bilag F. til Locarnoaftalerne (se nedenfor Bilag 2). Den finske Delegerede udtalte, at denne Fortolkning var egnet til at medføre Resultater, der efter hans Formening var i Uoverensstemmelse med Pagten. Denne Erklæring fra finsk Side støttedes fra lettisk Side. Resultatet af Hr. *Erich's* Udtalelser var, at den tyske Repræsentant i 1. Udvalg Dr. *Gaus* straks tog Ordet og erklærede, at han maatte fastholde den Fortolkning, som indeholdtes i de allierede Magters Note, der er gengivet i forannævnte Bilag F. og deponeret i Folkeforbundsarkivet. Fra italiensk og fransk Side bemærkedes mod Hr. *Erich's* Udtalelser, at Ordlyden af 3. Udvalgs Resolution aldeles ikke indlod sig paa Fortolkninger af Pagtens Artikel 16, hvorfor det formentlig vilde være lidet ønskeligt, at 1. Udvalg indsatte en Reservation i denne Resolution, som vilde henlede Opmærksomheden paa dette Punkt. Præsidenten foreslog, at Udvalgets Rapportør i dette Spørgsmaal, til hvilken Stilling Hr. *Motta* straks selv blev udpeget, i sin mundtlige Beretning til Forsamlingen skulde gøre samme bekendt med den Diskussion, der havde fundet Sted i 1. Udvalg, dog paa en saadan Maade, at Opmærksomheden ikke særlig henledtes paa Spørgsmaalet om Fortolkning af Artikel 16. Dette vedtoges. 1. Udvalg behandlede dernæst den fra nederlandsk Side foreslaaede Resolution angaaende de Arbejder, som indtil videre er foretaget af Ekspertudvalget for Folkerettens Kodifikation. Udvalget blev enigt om ikke at formulere nogen Resolution, men indskrænke sig til gennem Generalsekretæren til Ekspertudvalget at oversende Referatet af 1. Udvalgs Møde, hvorved Udvalget altsaa vilde blive bekendt med de Bemærkninger, der ved denne Lejlighed var faldet.

1. Udvalg beskæftigede sig endvidere

med det af Lord *Cecil* fremsatte Forslag om, at Forsamlingen skulde anmode Raaet om at udnævne et Udvalg til at undersøge og i en Rapport præcisere, hvilke de Spørgsmaal er, der i Henhold til Forbundspagtens Indledning og dens Artikler 3 og 4 falder indenfor Folkeforbundets Virksomhedsomraade. Fra engelsk Side havde man straks opgivet den oprindelige Tanke om Udnævnelse af et Udvalg. Foranledningen til dette britiske Forslag sagdes at have været, at man fra engelsk Side mente, at der fra Børnebeskyttelsesudvalgets Side havde fundet Kompetenceoverskridelser Sted, hvorfor det vilde være ønskeligt at præcisere Folkeforbundets Hovedopgave som Virksomhed for Fredens Bevaring mellem Landene, medens Forbundet kun ganske undtagelsesvis og ifølge udtrykkelig Hjemmel skulde være berettiget til at beskæftige sig med Landenes indre Anliggender. Fra engelsk Side anførtes, at Folkeforbundets Virksomhed i samme Grad, som den blev mere omfattende, ogsaa gav Anledning til mere Modstand rundt omkring i Landene. Ved at beskæftige sig med alle mulige Emner vilde dets Hovedopgave forflygtiges. Endelig fremførtes ogsaa Spørgsmaalets økonomiske Side.

Heroverfor blev der navnlig af den franske Delegation fremsat vægtige Indvendinger. Det er ikke muligt en Gang for alle at slaa fast, hvilke Emner, der er af international, og hvilke kun af national Betydning. Det maa afgøres i hvert enkelt Tilfælde efter Skøn og Takt; men det vilde kun lidet stemme med Forbundets fremtidige Mission, hvis man paa Forhaand indsnævrede og beskar dets Virksomhedsomraade. Dette Standpunkt understøttedes ogsaa fra anden Side, og den Resolution, som 1. Udvalg foreslog Forsamlingen, nøjedes i Virkeligheden med at anerkende den gode Hensigt, som laa bagved det britiske Forslag, og Ønskeligheden af, at Forbundet først og fremmest koncentrerede sin Virksomhed om Fredens Bevaring og Nationernes Samvirkning. Selv i denne af-